

Hesekiel 34:11 – 16¹

*Minä etsin itse lampaani ja pidän niistä huolen. Minä tuon lampaani vieraasta maasta, minä kokoan ne kansojen keskuudesta, tuon ne omaan maahansa ja kaitsen niitä Israelin vuorilla... Vehmailla niityillä minä niitä kaitsen... Siellä, vehreillä kedoilla, ne saavat levätä, ne saavat käyskennellä Israelin vuorten rehevillä laidunmailla.
Minä kaitsen itse lampaitani ja vien itse ne lepäämään – näin sanoo Herra Jumala. Minä etsin eksyneen ja tuon takaisin laumasta harhautuneen, minä sidon murtuneen jalan, minä hoivaan uupunutta, ja vahvat ja lihavat minä pidän kurissa. Minä kaitsen laumaani niin kuin sitä tulee kaita.*

Johannes 10:1 – 10

Se, joka menee portista, on lampaiden paimen. Hänelle vartija avaa portin, ja lampaat kuuntelevat hänen ääntään. Hän kutsuu lampaitaan nimeltä ja vie ne laitumelle. Laskettuaan ulos kaikki lampaansa hän kulkee niiden edellä, ja lampaat seuraavat häntä, koska ne tuntevat hänen äänensä.

Kun puhumme uskostamme, yhdistämme silloin salaperäisellä tavalla jumalallisen inhimilliseen ja ulkoisen sisäiseen.

Jumala on paimenemme. Hän pitää huolta laumastaan, meistä ihmisistä. Mutta kuinka tämä paimenen huolenpito, tämä Jumalan hyvántahtoisuus meitä kohtaan ilmenee, kuinka voimme tunnistaa, aavistaa, aistia, kokea sen? Ulkoisesti Jeesuksessa Kristuksessa, toisissa ihmisissä ja muissa luoduissa. Sisäisesti sielumme syvyyksissä, missä Jumalan henki asuu.

Mitä paimenen huolenpito, Jumalan hyvántahtoisuus voi meille antaa, siitä kertovat kaksi raamatun tekstiä, jotka olemme tänään kuulleet.

Hesekielin kirjassa Jumala sanoo: Minä etsin itse lampaani ja pidän niistä huolen. Jumala itse etsii meitä. Varsinkin silloin, kun me ihmiset joudumme ahdinkoon. Joka tuntee itsensä väärinymmärretyksi, halveksituksi, ulkopuolelle suljetuksi, rakkautta vaille jääneeksi, voi sanoa itselleen: Jumala rakastaa minua sittenkin. Hän ei anna minun sortua. Hän huolehtii minusta.

Jumala sanoo: Minä kokoan hajaantuneet lampaani yhteen. Hajallaan oleminen tarkoittaa olemista yksin, eristettynä, ilman tukea, harhailemista. Jumala tahtoo koota meidät yhteisöksi. Hän haluaa, että pidämme yhtä ja olemme toisillemme tukena.

Jumala sanoo: Minä tuon heidät takaisin omaan maahansa. Vieraille maalle karkotettuna Jumalan kansa oli koditon. Jumala tahtoo antaa meille kotiseudun. Hän haluaa antaa meille kansalaisuuden itsensä ja ihmisten luona keskellä suurenmoista luomakuntaansa.

Jumala sanoo: Minä johdatan laumani hyvälle laitumille. Tahdon teidän menestyvän. Te saatte tuntea itsenne onnellisiksi.

Jumala sanoo: Annan teidän levätä. Jumala ei sano: Teidän täytyy yrittää vielä enemmän. Teidän täytyy tehdä kaikki vielä nopeammin ja paremmin. Hän sanoo: Levätkää väliillä. Kootkaa itsenne. Miettikää elämääne. Vaipukaa minun rakkauteni syvään hiljaisuuteen.

Lopuksi Jumala sanoo: Minä tulen jokaiseen teistä. Otan huomioon jokaisen henkilökohtaisen tilanteen ja annan teille juuri sitä, mitä tarvitsette. Haavoittuneet sidon,

heikkoja vahvistan, vahvoja suojelen. Kun ihmiset ovat sinua jollain tavalla haavoittaneet, näytä haavasi minulle, minä sidon ne.
Kun nyt olet heikentynyt, kun et ole ollut järkevä, kun sairaudet ovat vaivanneet sinua, kun kohtalo on kolhinut sinua kovemminkin, minä annan sinulle uutta voimaa ja rohkeutta.
Kun elämäsi on vahvistanut sinua ankeitten aikojen läpikäymisellä ja monien ihmisten rakkaalla huolenpidolla, silloin minä annan sinulle voimia.

Tämän päivän evankeliumissa aistimme syvän suhteen Jeesuksen, paimenen, ja meidän, lampaiden välillä.

Jeesus kutsuu meistä jokaista nimeltä. Hän tuntee meidät. Hän rakastaa meitä ja meidän ominaisuuksiamme. Hänellä on henkilökohtainen suhde jokaiseen meistä. Hän johtaa meidät eläinsuojan ahtaudesta ulos laidunmaitten avaruuteen, kukkuloille ja vuorille. Jeesus ei jää taaksemme kiirehtimään meitä sauvallaan ja hiekkaa tai kiviä peräämme heittämällä. Hän kulkee edellä. Hän vie meidät turvallisia polkuja pitkin reheville laitumille. Me seuraamme Jeesusta, koska tunnemme hänen äänensä. Nykyaikana ympärillämme on paljon melua. Monia ääniä, toinen toistaan kovempia ja tungettelevampia. Siksi on tärkeää harjoitella 1. hiljaisuudessa Jeesuksen, paimenen, tyynen äänen kuulemista ja 2. henkien tunnistamista voidaksemme erottaa Jeesuksen äänen kaikista muista äänistä.

Monet meistä tuntevat psalmin 23 ja rakastavat sitä: Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu. Neuvon meitä kaikkia aika ajoin rukoilemaan tämän psalmin sanoilla, tutkimaan ja mietiskelemään sitä.

Sunnuntaina 17.4.2005

Jumala, hyvä paimenemme,
ympäröi meidät joka puolelta,
sisältä ja ulkoa
sinun laupeudellasi ja suojeudellasi.
Ja anna meidän olla siinä suojassa
niin kuin lapsi äitinsä sylissä.
Sitä pyydämme Jeesuksen Kristuksen,
ystävämme, Herramme ja veljemme kautta.

1 Jokaisen saarnan alussa on viittaus raamatunkohtiin, joihin saarna perustuu. Viite on yleensä hieman laajempi kuin sitä seuraava teksti, joka useimmiten sisältää vain ydinkohtia viitatusta tekstikokonaisuudesta. (Suom. huom.)

Isä Theodor Rohner

suom. Heikki Pusa